

[Nauerby]

Nu har arbejdsministeren her i dag som tidligere bebudet, at man skulle få nogle bedre statistikker at gå frem efter, og det er vel gavnligt, også for at få dette punkt nærmere belyst. Man hører jo gang på gang eksempler på, at den situation med deltidsarbejde bliver udnyttet på de arbejdsløses side og vel også fra arbejdsgivernes side. I realiteten var der jo ikke nogen ledig arbejdskraft til rådighed for Silkeborg kommune trods 46 registrerede ledige. Det er oplyst i bilaget, at nogle af dem, der var registreret som ledige, havde fra et mindre antal timer og op til 30 timer ugentlig. Nu er denne sag bragt i orden, og der er blevet anvist den ønskede pædagog, fremgår det af et senere svar, vi har fået i udvalget, men spørgsmålet er, hvor mange lignende tilfælde der er ude over landet, for det er formodentlig ikke det eneste sted. Det er, ligesom de oplysninger, vi har fået frem, ikke rigtig har belyst det.

Ovennævnte eksempel er måske grunden til, at vi ofte ude på møder hører – og vi læser også ofte om det i aviserne – at det ikke har været muligt at skaffe arbejdskraft til trods for den store ledighed. Er det i virkeligheden på grund af sådanne forhold som i Silkeborg, hvor alle de ledige var deltidsansatte?

En anden grund til den store interesse for arbejdsløshedsproblemet er, at det er ved at gå op for store dele af befolkningen, at det også vil gå ud over ham, der nu har arbejde, dersom vi ikke får gang i vores produktion. Dersom vi skal ud af den gældsætning, som vi har påført os i de sidste år, er det nødvendigt, at vi udnytter vores største ressource, nemlig arbejdskraften. Vore produkter er kun noget værd, såfremt vi udnytter vor arbejdskraft til en forædling. Den fødevarerproduktion, vort landbrug fremstiller, er der rig mulighed for at afsætte i andre lande, når blot vi kan gøre det til konkurrencedygtige priser. Vi var tidligere berømte for vor meget høje kvalitet på landbrugsvarer såvel som på industrivarer. Tænk blot på møbelindustriens eksport, der i løbet af en ganske kort årrække steg fra ingenting til 1,1 mia kr. Det viser noget om, at vi i Danmark producerer kvalitetsvarer. Efter de oplysninger, jeg har fra industrien, er det ikke noget problem at afsætte danske industriprodukter, da de er højt anerkendt for deres fine kvalitet og for leveringsterminernes overholdelse. Det, det kni-

ber med, er prisen. Den er for høj i forhold til priserne i de lande, hvormed vi skal konkurrere.

Det er på dette punkt, vi her i folkettinget kan hjælpe de arbejdsløse, nemlig ved at gøre dansk arbejde konkurrencedygtigt i forhold til udlandet. Fremskridtspartiet viste vejen til at mindske omkostningsniveauet ved fremsættelse af ændringsforslag til finansloven. Vi påviste ved vore besparelsesforslag – måske mange i antal, med både store og små beløb – en besparelse, der ville give den enkelte en væsentlig skattelettelse, som ville betyde en omkostningssænkning på bruttolønnen, men samtidig ville give en væsentlig reallønsfremgang. Den ville igen styrke den enkelte borger til at gøre en ekstra indsats og dermed sætte beskæftigelse i gang. Det er urealistisk at tro, at den danske befolkning og de danske arbejdere vil acceptere at gå ned i realløn. Men det er nødvendigt, at vi nedsætter vort omkostningsniveau. Derfor er der kun én vej at gå, nemlig at nedsætte de alt for store offentlige udgifter og dermed også skattetrykket for den enkelte arbejder. Der kan så være nogle luksusudgifter, som vi i den offentlige sektor må se bort fra et stykke tid, men som måske på et senere tidspunkt kan tages op, når vi får bedre råd.

En anden væsentlig grund til, at der ikke er interesse for at sætte noget i gang i Danmark, er de mange restriktioner, der er pålagt erhvervslivet, bl. a. med land- og byzonenloven. Den burde fjernes. Den er med til at hæmme en naturlig udvikling i landsby-samfundene. Mange tomme bygninger kunne udnyttes til mindre industri, som så skulle have lov til at udfolde sig i takt med det behov, der vil være. Havde den restriktive lov om land- og byzoner eksisteret på det tidspunkt, hvor Danfoss opstod i en tidligere landbrugsejendom nede på Als, så var det sikkert, at vi ikke havde haft denne store arbejdsplads i dag. Det er kun et enkelt eksempel på, hvor hæmmende de nugældende love virker.

Det kunne gavne beskæftigelsen, om vi standsede med at fabrikere love, der ustandselig besværliggør erhvervslivets betingelser. Der kan være et lille håb om det, for nu skal vi herinde i folkettinget jo snart hjem på sommerferie, og i den tid kommer der jo ikke så mange restriktive love. Lad os nu give erhvervslivet arbejdsro for en tid og sikkerhed